Súd:	Správny súd v Košiciach
Spisová značka:	9Sa/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0926100299
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 08. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. LL.M. Jana Fandáková
ECLI:	ECLI:SK:SpSKE:2026:0926100299.1

Uznesenie

Správny súd v Košiciach v právnej veci žalobcu: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XX, XXX XX D., práv. zast.: JK ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA s. r. o., so sídlom Zvolenská cesta 4164, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 56 872 330, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, vo veci preskúmania správnej žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalobu o d m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozhodnutím riaditeľa Daňového úradu Prešov č. 92382/2026 z 18.02.2026 (ďalej len „rozhodnutie daňového úradu“) prvostupňový orgán verejnej správy vyslovil, že žalobca sa podľa § 84 ods. 4 písm. d) v spojení s § 84 ods. 5 zákona č. 35/2019 Z. z. o finančnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoFS“) nepovažuje za spoľahlivého.

2. Voči rozhodnutiu daňového úradu žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie z 02.03.2026 (ďalej len „odvolanie žalobcu“), z dôvodov nedostatočne zisteného skutkového stavu, nepreskúmateľnosti, vnútorného rozporu a porušenia procesných zásad.

3. Oznámením Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 146390/2026 z 18.03.2026 žalovaný upovedomil žalobcu o tom, že odvolanie, ktoré žalobca podal proti rozhodnutiu daňového úradu, nemalo právne účinky začatia odvolacieho konania a že rozhodnutie daňového úradu nadobudlo právoplatnosť 09.03.2026 (ďalej aj „oznámenie Finančného riaditeľstva SR“).

4. Správnou žalobou podľa § 252 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zo 17.04.2026, doručenou Správnemu súdu v Košiciach (ďalej aj „správny súd“ alebo „súd“) v ten istý deň, sa žalobca domáhal, aby súd vyslovil, že zásah žalovaného spočívajúci v nepriznaní právnych účinkov odvolaniu žalobcu z 02.03.2026 proti rozhodnutiu daňového úradu a v následnom vyznačení právoplatnosti tohto rozhodnutia ku dňu 09.03.2026, bol nezákonný. Žalobca tiež žiadal, aby súd žalovanému zakázal pokračovať v porušovaní práv žalobcu postupom, ktorým ignoruje odvolanie žalobcu a prikázal žalovanému, aby bezodkladne obnovil stav pred nezákonným zásahom orgánu verejnej moci, a síce aby o podanom odvolaní žalobcu rozhodol v zmysle ustanovení ZoFS. Okrem toho požiadal správny súd, aby žalovanému uložil povinnosť oznámiť súdu v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom tak, ako mu bude uložené súdnym rozhodnutím. Záverom žalobca žiadal priznať mu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (ďalej aj „správna žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy“ alebo „zásahová správna žaloba“).

5. Súčasťou správnej žaloby bol aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe v zmysle § 185 a nasl. SSP, ktorý žalobca odôvodnil hrozbou majetkovej, existenčnej, profesijnej, osobnostnej, reputačnej a zdravotnej ujmy.

6. Žalobca tiež 25.04.2026 doručil správnemu súdu doplňujúce oznámenie týkajúce sa prepustenia zo služobného pomeru a podnetu na preverenie postupu prezidentom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky, pričom v prílohe podania doručil rozhodnutie riaditeľa Daňového úradu Prešov č. 199292/2026 z 13.04.2026 a list prezidenta Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 189279/2026 z 09.04.2026.

7. Správnemu súdu je taktiež známe z jeho úradnej činnosti, že žalobca sa správnou žalobou zo 17.04.2026 (doručenej súdu v ten istý deň), v konaní vedenom na Správnom súde v Košiciach pod sp. zn. 1S/18/2026, domáhal, aby súd rozsudkom zrušil oznámenie Finančného riaditeľstva SR v spojení s rozhodnutím daňového úradu a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Táto správna žaloba (ďalej aj „všeobecná správna žaloba“) je taktiež založená na identických dôvodoch ako správna žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy v tomto konaní (sp. zn. 9Sa/1/2026). Súčasťou tejto správnej žaloby bol aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, taktiež odôvodnený obdobnými dôvodmi ako v prípade návrhu v rámci žalobcovej zásahovej správnej žaloby.

8. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

9. Podľa § 252 ods. 1 SSP žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

10. Podľa § 254 SSP je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že bola ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch iným zásahom orgánu verejnej správy priamo zameraným alebo vykonaným proti nej, prípadne priamo dotknutá jeho následkami.

11. Podľa § 262 ods. 1 SSP ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby podľa § 252 ods. 1, uznesením zakáže žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu, a ak je to možné, uloží mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Vydaním tohto uznesenia sa súdne konanie nekončí a žalovaný je povinný správnemu súdu v určenej lehote doručiť oznámenie o tom, že splnil zákaz pokračovať v inom zásahu a obnovil stav pred zásahom, ak mu takáto povinnosť bola uložená.

12. Správny súd považoval za potrebné vysporiadať sa najskôr s tým, čoho sa domáhal žalobca prostredníctvom svojej žaloby. Z obsahu zásahovej správnej žaloby v korelácii s jej petitom je zrejmé, že žalobca žiada, aby správny súd určil, že zásah žalovaného spočívajúci v nepriznaní právnych účinkov odvolaniu žalobcu z 02.03.2026 proti rozhodnutiu daňového úradu oznámením Finančného riaditeľstva SR a v následnom vyznačení právoplatnosti rozhodnutia daňového úradu ku dňu 09.03.2026, bolo nezákonné. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 SSP sa domáhal, aby správny súd zakázal žalovanému pokračovať v napadnutom inom zásahu a uložil mu povinnosť obnoviť stav pred zásahom. Z obsahu samotnej žaloby a jej doplnenia je teda zrejmé, že žalobca považuje oznámenie Finančného riaditeľstva SR a rozhodnutie daňového úradu, ako aj im predchádzajúce konanie za iný zásah orgánu verejnej správy, ktorý bol vykonaný v rozpore so zákonom a to aj z dôvodu, že už nastali aj ďalšie následky záverov vyvodených v rámci administratívneho konania (prepustenie zo služobného pomeru).

13. Podľa § 3 ods. 1 písm. e) SSP na účely tohto zákona sa rozumie iným zásahom orgánu verejnej správy faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté; iným zásahom je aj postup orgánu verejnej správy pri výkone kontroly alebo inšpekcie podľa osobitného predpisu, ak ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

14. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

15. Správnemu súdu pri neformálnom preskúmaní zásahovej správnej žaloby (a z dôvodu podania viacerých správnych žalôb voči tým istým skutkovým okolnostiam) vyvstala otázka, či žalobcom napádané skutkové okolnosti, ktoré nastali v rámci administratívneho konania, majú byť predmetom súdneho prieskumu prostredníctvom zásahovej správnej žaloby alebo všeobecnej správnej žaloby, ktorou sa preskúmava zákonnosť oznámenia Finančného riaditeľstva SR v spojení s rozhodnutím daňového úradu.

16. Daná otázka sa nastoľuje v súvislosti s legálnymi definíciami iného zásahu orgánu verejnej správy, ktoré sa v zmysle odbornej spisby „...týkajú len postupu orgánu verejnej správy a len pri tej jeho činnosti, ktorá má povahu výkonu verejnej správy. Pod iný zásah preto ani naďalej nebude možné podradiť rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy,...“ a súčasne iným zásahom orgánu verejnej správy môže byť len jeho aktívny postup pri výkone verejnej správy (a nie opomenutie takéhoto postupu alebo nečinnosť pri výkone verejnej správy), resp. faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorému nepredchádzalo žiadne formalizované administratívne konanie a je výsledkom bezprostredného uplatnenia oprávnenia orgánu verejnej správy na mieste samom. (G., H., H., B., I., B.. § 252 [Predmet žaloby]. In: I., B., G., H., J., H., G., K. a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 1227, 1253.)

17. Okrem toho sa táto otázka dotýka zásady subsidiarity zásahovej správnej žaloby, v rámci ktorej, ako vyjadril napr. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Sžz/2/2012 z 13.11.2012, vedenie správneho konania, ktoré bolo začaté v súlade s právnymi predpismi „...nie je možné považovať podľa názoru senátu za nezákonný zásah orgánu verejnej správy. Správne konania, vedené pred orgánmi verejnej správy sú obvykle zakončené vydaním administratívneho rozhodnutia, ktoré je preskúmateľné súdom v správnom súdnictve. Postup správneho orgánu predchádzajúci vydaniu rozhodnutia je následne súdom preskúmavaný v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Návrhom na ochranu pred nezákonným zásahom nie je možné úplne negovať vedenie a účinky správneho konania. V prípade, ak by súd v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy preskúmaval zákonnosť, resp. prípustnosť vedenia správneho konania, dopustil by sa predčasného konania, ktoré by zasahovalo do právomoci orgánov verejnej správy. Takýmto konaním by došlo k prelínaniu súdnej moci s mocou výkonnou. Prieskum zákonnosti postupu správneho orgánu v rámci správneho konania je súčasťou prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, preto nie je možné v rámci konania o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy preskúmavať zákonnosť správneho konania, ktoré predchádza vydaniu administratívneho rozhodnutia. Otázka posúdenia samotného začatia správneho konania v tejto veci bude rovnako, ako zákonnosť celého postupu odporcu v správnom konaní až predmetom súdneho prieskumu v konaní o žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu...“

18. Uvedenú judikatúru bližšie rozpracoval Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NSS SR“) uznesením sp. zn. 5Shk/2/2022 z 30.03.2023, ktorým pripustil, že aj procesný postup v rámci administratívneho konania môže byť spôsobilý zasiahnuť do základných práv a slobôd subjektov, a teda môže za výnimočných okolností predstavovať iný zásah orgánu verejnej správy v zmysle definícií uvedených v SSP. Súčasne uviedol, že táto výnimočnosť „...však musí byť preukázaná konkrétnymi skutočnosťami a naliehavosťou ochrany a následne aj náležite odôvodnená.“

19. Subsidiaritu zásahovej správnej žaloby potvrdil NSS SR aj v rozhodnutí sp. zn. 2Sžk/20/2019 z 26.01.2022 (publikované v zbierke stanovísk a rozhodnutí NSS SR č. 2/2022), podľa ktorého táto ako osobitný žalobný typ nedopadá ani na procesný postup vedúci k vydaniu týchto rozhodnutí alebo opatrení a jej cieľom je pokryť formy činnosti verejnej správy, ktoré by inak ušli súdnemu prieskumu (prostredníctvom všeobecnej správnej žaloby proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy) a tiež v uznesení sp. zn. 8Sfk/26/2025 z 21.07.2025, podľa ktorého: „...za iný zásah nie je možné bez ďalšieho považovať úkon, ktorý je v určitej forme a s určitým obsahom predvídaný procesným predpisom ako súčasť administratívneho konania smerujúceho k vydaniu rozhodnutia alebo opatrenia, avšak pri jeho realizácii dôjde k nejakej formálnej chybe alebo nie je vykonaný podľa predstáv jeho adresáta, t. j. kontrolovaného daňového subjektu. Chyba v spôsobe realizácie procesne predvídaného úkonu ako súčasti administratívneho (tu daňového) konania nemení takýto procesne imperfektný úkon na faktický zásah, ale môže podľa svojej závažnosti nadobudnúť povahu skutočnosti zakladajúcej vadu, pre ktorú je neskôr možné úspešne všeobecnou správnou žalobou namietať proti rozhodnutiu alebo opatreniu,

ktoré sú predvídaným rezultátom procesu, v ktorom k takejto chybe alebo sérii na seba nadväzujúcich pochybení došlo.“ Na ustálenosť rozhodovacej praxe najvyšších súdnych inštancií poukázal a s vyššie citovanými rozhodnutiami sa stotožnil NSS SR aj v uznesení sp. zn. 8Shk/2/2025 z 27.02.2026.

20. Súd v týchto súvislostiach po neformálnom posúdení obsahu správnej žaloby a jej doplnenia konštatuje, že skutkové okolnosti, tak ako ich uviedol a preukázal žalobca, jednoznačne nasvedčujú tomu, že pred konaním na správnom súde došlo k realizácii zákonom formalizovaného administratívneho konania, výsledkom ktorého sú (toho času právoplatné) rozhodnutie daňového úradu a oznámenie Finančného riaditeľstva SR, a teda nie je možné dané skutkové okolnosti hodnotiť ako iný zásah orgánu verejnej správy vo svetle ust. § 3 ods. 1 písm. e) SSP a vyššie uvedených judikovaných záverov a nazerania odbornej spisby, resp. že súd neidentifikoval v danej veci žiadne faktické zásahy žalovaného, ktoré by mohli uniknúť súdnemu prieskumu v rámci všeobecnej správnej žaloby.

21. Správny súd týmto nepopiera, že kontrolný proces v súvislosti s vyslovovaním spoľahlivosti v zmysle ust. § 84 ods. 4 písm. d) v spojení s § 84 ods. 5 ZoFS je zásahom vo vzťahu ku žalobcovi, avšak z obsahu spisového materiálu jednoznačne vyplýva (pričom túto skutočnosť nerozporoval ani samotný žalobca), že na základe získaných podkladov žalovaný vydal (v súčasnosti právoplatné) rozhodnutia, resp. opatrenia, ktoré sú už predmetom prieskumu v rámci všeobecnej správnej žaloby, vedenej Správnym súdom v Košiciach pod sp. zn. 1S/18/2026.

22. Pokiaľ žalobca zásahovou správnou žalobou napáda dôkazy, ktoré v rámci administratívneho konania vyprodukoval a vykonal žalovaný, môže sa žalobca voči týmto brániť v rámci všeobecnou správnej žaloby (k tomu pozri uznesenie NSS SR sp. zn. 2SžNSS/1/2025 z 31.07.2025). Ako už bolo vyššie naznačené, ak by správny súd na základe zásahovej správnej žaloby vyslovil nezákonnosť oznámenia Finančného riaditeľstva SR v spojení s rozhodnutím daňového úradu, znamenalo by to zároveň zrušenie podkladov, z ktorých žalovaný vychádzal pri vydávaní (v súčasnosti právoplatných) rozhodnutí, ktoré je možné, ako vyplýva z vyššie uvedeného, preskúmať správnym súdom na základe všeobecnej správnej žaloby.

23. Správny súd tiež v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ by v rámci konania o podanej všeobecnej správnej žalobe bolo rozhodnuté o nezákonnosti oznámenia Finančného riaditeľstva v spojení s rozhodnutím daňového úradu, úplne to nevylučuje následné podanie žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. V tomto smere súd upriamuje pozornosť žalobcu aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 676/2016 z 11.10.2016, podľa ktorého lehota na podanie takejto žaloby bude zachovaná (bližšie nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 549/2025 z 19.11.2026, bod 36), keďže určitý iný zásah orgánu verejnej správy by hypoteticky mohol stále trvať.

24. Keďže žalobcom napádané skutkové okolnosti nie je možné v zmysle vyššie uvedeného ani zadefinovať ako iný zásah orgánu verejnej správy v zmysle § 3 ods. 1 písm. g) SSP, súd správnu žalobu odmietol ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

25. Vzhľadom na odmietnutie správnej žaloby sa správny súd nezaoberal návrhom na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

26. O náhrade trov konania správny súd rozhodol tak, žalovaný ako orgán verejnej správy nemá právo na náhradu trov konania (§ 168 SSP v spojení s § 170 písm. a) SSP). Keďže žaloba bola odmietnutá, žalobca taktiež podľa § 170 písm. a) SSP nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Správny súd v Košiciach v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ SSP,
c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP (ktorému správnemu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnemu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.